

Mégis kinek a karácsonya?

Talán furcsán hangzik a kérdés, hiszen azt gondoljuk így adventkor, karácsonyodó vásárnapok egymásutánjait jelképesen elégetve adventi koszorúkon, hogy a karácsony bensőséges, szeretetteljes ünnepe mindenkié. Nos hogy mindenkié – ez így talán csak részben igaz.

Sokaknak nyűg a karácsony. Már megint egy ünnep. Ők azok, akik a hétköznapiaknak sem tudnak örülni. A karácsony is inkább csak „előünnepe” a szilveszternek. Ennek az ó- és új évet elválasztó mágikus hatású vidám ünneplésnek hódolnak inkább, a karácsonnyal pedig nem tudnak mit kezdeni. Ez az idő-mérföldkő – eltelt egy év – viszont megcsillogtatja mindenki előtt az újakezdés lehetőségét. Mától nem teszem ezt vagy azt. Még most elszívom az utolsó cigarettát... aztán néhány nap vagy hét után kiderül: mégsem az utolsó volt. A cigaretta káros hatásainál még „súlyosabb”, hogy a következetlenség megélése (mégsem tudtam betartani a fogadalmamat) megtöri az ember megújulási készségét.

Mások örülnek a lehetőségnek: alkalom az évközi mulasztások kiegyensúlyozására. Azért, mert elhanyagolta vagy mert nem szíve szerinti mértékben törődött családjával, szeretettivel. Most valamilyen műanyag-csodával, technikai varázslattal (mindegy mi, örüljön neki a gyerek/feleség/férj stb. szívből) a mérleg nyelvét jobb irányba lehet mozdítani. Ha lelkiismeret-megnyugtatóvá nem is válik ez az alkalom, de legalább lelkiismeret tüzét némileg enyhíti. Valahol jó is ez, de nem ad teljességet.

A karácsony megint másoknak fájdalmas ünnep, hiszen nincs mellettük az, akit elveszítettek. Magányosan nem ünnep a karácsony... Sajnos minden évben vannak

Ezzel a képeslappal tolmácsolták a gyülekezet vezetői a Joensuu-i testvéreink karácsonyi jókívánságait.

Isten áldását kérjük gyülekezetünk minden tagjára.

olyanok (köztük sok idős ember), akik végleg elkeserednek, s targédiába fullad életük.

Mégis kinek a karácsonya? Tényleg mindenkié? Azoké is, akik profit-orientáltan néznek ezüst- és aranyvásárnapokat? Karácsonyi dallamok sokkolnak áruházakban: valamit venni kell, mert csak így tudod kifejezni érzéseidet... Mindenkié a karácsonyi láz, hiszen senki nem tudja kivonni magát ebből az össznépi, szervezett pénzkihúzási akcióból! Ezzé zsugorodott... Vagy van más Karácsony is? Van...

A keresztény ember másképpen lát, mert tudja a titkot: Isten úgy szeretette ezt a világot, hogy egyszülött Fiát küldte a világba. Tudja, hogy karácsony bölcsője egyben húsvét keresztje is. Tudja, mert megtapasztalta, hogy hordoz az Isten. Tudja, hogy emberi oldalról nézve lehet a karácsony bizonyos csoportoké, ki lehet azt sajátítani önös célok megvalósítására is, de az Isten felől nézve karácsony mindenkié. Ez az evangélium. Isten a jó- és rosszakaratú emberért egyaránt elküldte Fiát, hogy benne megtalálja – ha keresi – mindenki üdvösségét, békességét, élete értelmét és célját.

Egyetemes imahét

Jan. 15-22. között

Mint minden évben most is megrendezésre kerülnek imaheti alkalmaink. Gondoljunk ezekre az esti alkalmakra – imádsággal is – s jöjünk, hívogassunk másokat is!

A Tatai Evangélikus Gyülekezet története

III. Az új kezdet

Nem tudnánk a hibájából, de a tatai evangélikusok története szomorú. 1897-et írunk, amikor újra hallunk evangélikus szervezkedésről/próbálkozásról. *Hering Lajos* szendi esperes 1897-ben fiók egyházat szervezi a tata-tóvárosi evangélikusokat. Első felügyelője *Günther Ernő* uradalmi gazdatiszt volt. Első gondnoka szintén egy uradalmi gazdatiszt *Dorner Sándor* volt, de ő csak egy évig viselte ezt a tisztséget. Az egyházközség fenntartását ezidőtájt csak önkéntes adományok fedezik. Az adományok beszedését *Berkó Mihály* hittestvér végezte, aki buzgó és odaadó szolgálatával szinte újraélesztette a kallódó evangélikus lelkeket. *Günther Ernő* 1910-ben meghalt. Helye betöltetlen maradt, csak a gondnoki tiszttal betöltve *Dukavics László* szemé-lyében.

A tatai evangélikusok életében fordulópontot 1910 mutat. Ekkor helyezték át tatai szolgálatra *Jakus Imre* állami tanítót. „Ez a végtelenül szerény és nagy ambíciójú hívőnk tanítói hivatásához mérten az evangélikus iskolás növendékeket maga oktatta hittanra és ezen önzetlen cselekedete által intenzívebb hitéletet vitt a köztudatba” (*Jegyzőkönyv* 1927. nov. 6.) Sajnos az istentiszteleti élet madnem a semmivel egyenlő. Évente egyszer tartanak evangélikus istentiszteletet, Szent István napján, a helyi református templomban. 1911-ben *Dukavics László* halála után *Jakus Imrét* választják meg hitoktató-gondnoknak, „ki lankadatlan szorgalommal fog hozzá az evangélikus hívek újboli megkereséséhez.”

(folytatjuk)

Alkalmaink

December 24. szombat

Karácsony esti istentisztelet
15 órakor (gyermekek bevonásával)

December 25. vasárnap

Istentisztelet de. 9 órakor, úrvacsorával

December 26. hétfő

Istentisztelet de. 9 órakor, úrvacsorával

December 31. szombat

Őév esti istentisztelet 18 órakor

Január 1. vasárnap

Újévi istentisztelet de. 9 órakor,
úrvacsorával

Január 6.

Vízkereszt ünnepi istentisztelet
este. 6 órakor